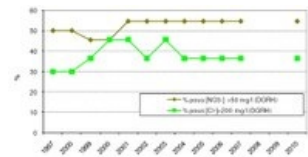

La dessaladora de 2012

Percentatge de pous que superen els nivells màxims de clorurs i nitrats. Font Govern Balear, elaboració Obsam.

Torna estar de moda parlar de l'aigua i de la dessaladora de Ciutadella. Sembla que fa mesos que la instal·lació està a punt per produir 10.000 m3 diaris d'aigua dessalada. Els problemes econòmics i especialment polítics no permeten aprofitar-ho. Mentrestant, els aqüífers no milloren.

Els dos darrers estudis fets sobre la qualitat de l'aigua a Menorca (vegeu web de l'Obsam) indiquen que un 35 % dels pous presenten problemes de salinització. I que entre el 35 i 55 % dels pous tenen contaminació excessiva de nitrats. Tot i que sembla que tendim a una estabilització, això no deixa de ser preocupant en una època on les pluges han estat més abundants de l'habitual.

De fet, dels darrers deu anys, n'hi hagut nou que han tingut un règim de precipitacions superior a la mitjana. De manera que, si ha entrat més aigua que mai a l'aqüífer, alguna millora s'hauria d'estar notant. Amb tot, el més preocupant és saber que, prest o tard, tornarà un període de sequera i no ens hauria d'agafar altra vegada desprevinguts.

La dessaladora ha costat devers 42 milions d'euros. El concessionari ha assumit l'obra i ara el Govern està obligat a comprar cada mes tota l'aigua que es produeixi. Fa més de mig any que la dessaladora està enllestida, però no aporta aigua perquè les connexions amb els dipòsits municipals corresponents no estan fetes. El principal fre, però, és la por de l'Ajuntament a una pujada dràstica del preu de l'aigua.

Encaixar l'existència d'una gran dessaladora com la que tenim a Ciutadella, amb la gestió d'un aqüífer que és comú a tots els municipis de l'illa i que presenta problemes importants, és un dels principals reptes en qüestió d'aigua que haurà d'afrontar Menorca en el curt termini.

Quan el GOB va elaborar, en 2007, el seu document sobre anàlisi i propostes sobre l'aigua, una de les mesures que es proposaven era la creació d'un Consorci Insular de l'Aigua. Perquè els recursos hídrics són ara mateix competència del Govern Balear, que sempre té altres prioritats. Però si sumam els vuit ajuntaments i el Consell Insular en una mateixa estratègia en temes d'aigua, tindrem sumades les competències d'ordenació territorial, d'urbanisme, d'agricultura, d'activitats classificades, de llicències per nous pous, de promoció de les cisternes, etc.

Una política comuna hauria de servir també per acordar una gestió de l'aqüífer com un bé comú de tota l'illa, on aplicar economies d'escala. Una política per consensuar unes mateixes tarifes per a tots els municipis, a fi de compartir les intervencions que s'hagin de fer. Una política que posi la vista més enllà d'aquesta legislatura, perquè el problema que hem creat amb l'aigua a Menorca no es resol en dos dies.

La dessaladora no és la millor solució. Però és que la millor solució (emprar l'aigua d'una manera més racional) fa quaranta anys que vam deixar d'aplicar-la. En el seu dia, els que governaven van decidir apostar per la tecnologia de dessalació. Els que ara critiquen en Jaume Matas en aquell moment l'aplaudien, i la votació a l'Ajuntament de Ciutadella es va aprovar per unanimitat. L'actuació responsable, ara que la instal·lació ja està feta, és decidir la millor manera d'usar-la, no seguir discutint si s'hauria d'haver fet.

Cal seure a la taula i veure les opcions a abordar. És urgent deixar descansar els pous. Si encara així sobra aigua de la dessaladora (sempre en sobrarà si no s'envia cap a altres municipis) s'hauria d'usar per infiltrar-la a les zones més necessitades de l'aqüífer. Si es treballàs en una galeria comuna de serveis vora la carretera, es podrien soterrar els cablejats de llum, de telèfon, la fibra òptica i la conducció d'aigua.

I amb les dades informatitzades que es tenen, es podrien fer els rebuts d'aigua tenint en compte les persones que viuen a cada casa. Establint dues tarifes, es podria seguir oferint un preu molt baix per a l'aigua bàsica (per exemple, 100 lts/persona/dia) i un de molt més car per aquells que n'usen de més.

Seria bo que el Nadal de 2012 les coses ja estassin d'una altra manera. Una feina, potser, adequada per l'Oficina de Reserva de Biosfera?

Totalment d'acord

La dessaladora ja està construïda, ara ja no es pot tirar enrere, doncs el que cal és aprofitar-la! Cal prendre consciència que l'aigua és un bé escàs i molt necessari. A Menorca fins ara, si ens comparem amb les altres illes, és on hem tingut sempre més aigua. Però si continuem així aquesta situació privilegiada s'acabarà! cal posar cisternes i filtres verds, cal aprofitar les aigües depurades per a regar, cal pujar les tarifes per aquells que gasten massa.. Actuem ja!

Desaladora-A. Olives

Es absurdo desalar más agua de la que realmente se necesita incluso para infiltrar en el acuífero, la energía necesaria para desalar el agua no compensa el posible beneficio de la infiltración. Por otra parte el mayor consumo se produce con el riego agrícola y de zonas verdes, regulando esta actividad y reparando fugas y canalizaciones urbanas mejoraría notablemente la situación. Por otra parte una desaladora en un territorio con 600mm/l de pluviosidad media anual no parece muy lógico, pero ya esta construida, lo que debe hacerse es dimensionar su funcionamiento a las necesidades reales que se produzcan en cada momento.

Dessaladora ?

Es cert que cal aigua, pero a quin preu, com be diuen els companys cal no malgastar-la, es important saber, que els filtres d'osmosi inversa no poden deixar de treballar mai pero es pot deixar un cabal mínim i aprofitar-lo, pero sempre que es pugui buscar alternatives abans que malgastar mil·lers de kilowatts per depurar un litre d'aigua i saber que fer amb l'aigua salada filtrada.

Gabriel, Barcelona

dessaladora

Crec que abans d'utilitzar la dessaladora, encara que estigui acabada, que per cert, va ser una gran equivocació la seva fabricació i fer un pas

enrere. Sempre hem mantingut que la millor solució és la de mantenir una política d'estalvi i planificació a nivell Insular, i no caure en el parany dels polítics de torn que s'equivoquen en aquest tema tan delicat. L'aigua s'ha de racionalitzar amb un bon pla d'usos, tant a nivell agrícola, urbana i industrial. Si no comencem a demostrar que per aquest camí ni deu dessaladores seran suficients, el fracàs serà abismal i no tindrà volta de full. La política turística, i industrial no entén d'estalvi ni de fiscalització de l'aigua. Per tant mà dura als polítics i tècnics que tenen a les mans el deure de realitzar projectes que vagin encaminats cap al bon servei i l'estalvi de l'aigua.